

MEL : SUCRE

nº 9

EL I SUORE, n.º 9

butlletí informatiu de l'Obra Cultural Balear a Sant Joan, per als socis.

Portada: escala de consolació.

Tothom qui vulga col·laborar que faci de veure algú de l'equip de treball.

Girant fulles hi trobareu:

-notícies locals, per Francesc A. Moratinos Jaume.

-contribució a la nostra història, dades d'indol social i agrari per Miquel Company Florit.

-un parell de gloses realitzades per Bàrbara Mates Sastre.

-impressions, un article de Joan Morey Company sobre les carnestoltes.

-sobre el dia del 23 de febrer per Miquel Company Jaume.

-sobre cooperativisme, Antoni Sastre Gai

-un article de Biel Company sobre un sucès desagradable.

-la ximbomba i els ossos, dos instrument populars de la nostra terra per Joan Morey Company.

-una pàgina i mitja del que succeix amb l'esport de la vila. Escriuen Àmador Gaià Miquel Gaià.

-la televisió, una droga actual per Francesc A. Moratinos.

-comentaris a la població de Sant Joan, han escrit: Ceane Miquela Fiol.

Àmador Gaià Baugà, Francesc A. Moratinos i Joan Morey Company.

-cançons, article d'humor de Miquel Gaià Mates.

-sobre el canvi dels noms dels carrers del poble. Continuació del que surti a un altre butlletí

ARRIBARAN ELS "DARRERS DIES", i com cada any, un grup de gent es disfressà i va fer bulla pels carrers de Sant Joan. Hi havia tota classe de vestits: uns enginyosos, altres comprats; n'hi havia uns de còmics, altres espectaculars; uns improvisats, altres molt treballats, etc; la qüestió era fer festa i reviure la tradició. Encara bona als participants i si pot ser, que l'any qui ve sigui més animat que enguany.

EL FUTBOL de la vila torna ser notícia. Sembla que els juvenils i els amateurs (els grans) estan atrevessant una etapa de crisi, degut a diversos aconteixements ocorreguts i que han causat aquest estat actual. Esperem que es resolguin els problemes i que tot segueixi com'abans.

L'OBRA CULTURAL BALEAR DE SANT JOAN és una entitat que com tots sabem, aviat farà un any que s'instaurà al nostre poble. Fins ara, aquesta revista ha estat casi l'única activitat que s'ha duit a terme, alguns mesos de forma molt precària. Malgrat tot, i passat el mal moment que representa per a tota entitat l'inici i posada en marxa, actualment pareix que se dona una represa en tots els aspectes: el nombre de socis augmenta cada dia més, (de totes maneres, encara n'hi caben més -ho dic pels qui no ho són-); les col·laboracions a la revista, que per cert són totes ben rebudes, ha sofert una important ampliació; estan previstes també noves activitats de caràcter cultural, etc, etc. En poques paraules, tot va vent en popa i lo únic que manca és col·laborar-hi.

francesc x. moratinos jaume

Per contribuir a la nostra història: dades d'indol social i agrari.

per Miquel Company Florit.

Que el nostre poble és un cas de minifundisme és cert. Ara bé, quins són els motius que han duit a tan elevat índex de parcel·lació?. Aquesta es comença a notar al segle passat(a principis) amb la supresió dels fideïcomissos i l'amortització dels bens de l'església, també es suma la parcel·lació d'algunes grans possessions. A Sant Joan això encara no és comença a notar fins a finals del segle, sinó comprovem aquestes xifres:

Els Calderers 374 has.	Son Gual 105 has.
Sa Bastida 238 has.	Maia 80 has.
Ortella 183 has.	Garrutxa 78 has.
Son Brondo 182 has.	Son Duran 54 has.
Es Cremat 154 has.	Horta 53 has. (1)

Aquestes deu possessions suposaven el 37% de la superfície total del terme. Però a Sant Joan quan es dona el grau de parcel·lació més elevat és a voltant dels anys 1900-05-10(com a nota curiosa hi ha que dir que uns anys més tard la població del poble arribà a les cotes més altes). I la parcel·lació segueix

finques de secà menors de 1 ha.	1250
" " reguiu " " "	25
" " " " " 5 has.	3
" " seca " " 20 has.	3085
" " " " " 100 "	45
" " " " " 500 "	5
" " " majors " " "	0 (2)

A partir d'aquesta època el grau de parcel·lació no és tan pronunciat, es a dir que el nombre de parcel·les en comparació amb l'anterior gràfic no és tan inclinat. Observem altre gràfic:

menys de 1 ha.	2145	
1 - 5	3053	
5 - 10	492	
10 - 20	303	
20 - 30	88	
més de 30 has.	32	(3)

Veim com l'estructura agrària manté un mateix índex de parcel·lació (a grossa mirada) actualment que fa 50 i 60 anys en quant a parcel·lació. Ara bé, malgrat que la maquinària encara és bastant clàssica en certs aspectes, la producció de la terra ha passat d'esser deficient a esser una agricultura de rentabilitat comercial (llàstima que no s'exploti aquest terreny).

Per quant a l'explotació de la terra, Sant Joan és un dels pobles on aquella es situa pels llocs primers.

Nota: (1), informació tretada del Die Balearen de l'Arxiduc Lluís Salvador. 1886

(2), " " " Arxiu de l'Ajuntament de Sant Joan. 1930

(3), " " " catastre de 1955. Arxiu de l'Ajuntament.

"Un temps, un pobre parès"

Sempre ha estat feina pesada
sa que fa el foraviler
de sol a sol, en sol fer
i en que ho sia mal pagada.

Lleuàvem amb molt de gust
el goret amb les arades
aquell temps tranquils anàvem
fent feina sense disgust.

I cavant bé les voreres
i traguant tots els racons
amb l'airada amb els bracons
cantàvem com a canereres.

Les carnestoltes, en decadència o en apogeu ?

Pregunta complexa i difícil de contestar.

Un observador superficial veu que arreu dels pobles i ciutats de Mallorca cada any es revitalitzen més i més festes, sembla que la gent participa plenament d'aquest moviment, té un esplendor com mai no havia tingut, és una cosa grossa.

No vull llevar importància al fet i sentit de tornar recuperar per a la nostra cultura tantes i tantes festes, cançons, balls, gloses, ... que semblen perdudes per sempre. Això, en si mateix, té un gran valor, ens permet conèixer al nostre poble amb les seves arrels més profundes de llenguatge i expressió.

L'únic que vull dir és que la societat actual no empra les festes (no li serveixen) pel mateix fi que serviren quan varen néixer, a una societat on l'home vivia en contacte amb la naturalesa. Sol, Lluna, estrelles, cicles de vegetació, creències espirituals, ... formaven part de la vida quotidiana de les persones.

La gent estava immersa dins uns ritmes de temps d'acord amb els cicles naturals d'un any. El Sol marca la successió de dies i nits, estacions, pluges, ... que són els ritmes que un home agricultor i ramader sedentari arriba a dur dins el seu esperit. Podríem dir (amb un poc d'imaginació) que així com les plantes floreixen i donen fruit segons uns cicles ben determinats, l'home també *lluna* reacciona i tracta d'expressar el seu agraïment, culte, admiració, als fenòmens astrològics, naturals i sobrenaturals en els moments més propicis.

El culte per la Lluna té un sentit de fecunditat, per coincidir la llunació amb el període de menstruació de la dona, símbol de fecunditat de la terra. La millor lluna és la de ganyar (és quan està més perpendicular a nosaltres) No és estrany idò que se li dedicàs arreu del món foguerons, balls, festa, el dia del ple d'aquest més. Així han arribat festes com les de Sant Antoni i Sant Sebastià. (La Lluna marca totes les festivitats religioses cristianes des del dimecres de cendra fins al corpus).

El Sol,astre rei, importantíssim per un agricultor. Per rendir-li culte se trià el dia que surt més prest i està més temps al firmament (solstici boreal). Foguerons, balls, propietats màgiques de la sortida de sol d'aquest dia, és el tribut que se li rendeix.

Les festes 'al Sol i a la Lluna són probablement de les més antigues de la humanitat. S'hi anaren afegint altres rites i cultes segons pobles i cultures. Mallorca rebé sobretot influències graques, romanes (anomenades també paganes) i cristianes (anomenades cultes).

Quasi afegit a Sant Antoni tenim les carnestoltes (darrers dies de bullança) abans d'entrar dins els dijuns i restriccions de la quaresma. La gent es desfressava com a protecció, alliberament, desdoblament de la personalitat, o simplement per fer festa.

Festes de l'estiu, de clar origen agrícola, de gaubança per la recollida dels fruits de la terra.

Festes de Nadal, estan posades allà on toca. Se comença un any nou amb el neixement del salvador i redemptor dels nostres pecats.

I així podríem analitzar una per una l'origen de totes les festes i manifestacions populars del poble. La gent tenia uns motius clars, senzills i unificats per a participar a la festa.

Si he fet aquests petits raonaments i explicacions (en podríem escriure llibres) és per ajudar a arribar a unes consideracions que crec importants.

- Quin és el sentit vertader i actual de les festes. O en aquest cas de les carnestoltes ?

- Per què molta de gent no sent la necessitat de participar i només mira ?

- S'hauria de remotllar la societat per trobar sentits més reals i naturals a una festa ?

- Perquè una festa s'al.laga que és popular, antiquíssima, no s'ha de deixar perdre, ... A tothom li sembla bé. Per què la mateixa gent no està d'acord i no dona suport a les idees que hi ha sota lemes com " nuclears no ", " ecologia ", " fora autopistes ", " parlem la nostra llengua ",? Sembla que hauria d'esser igual.

- Per què unes festes tenen més acceptació que unes altres ?

El passat dia 23 de febrer , en el transcurs del debat d'investidura del nou president de l'Estat Espanyol , un grup de guàrdies civils , dirigits pel tinent coronel Tejero i mandats per militars , varen entrar al Congrés amb la intenció de provocar un cop d'Estat . Aquest fet ha estat condemnat per quasi tothom , tots els polítics s'han cuidat de sortir per la televisió i la premsa a manifestar llur desacord .

Però jo voldria fer unes quantes matisacions . En primer lloc , ha quedat demostrat que els militars a qualsevol moment ens poden destrossar i montar una guerra ; i ho poden fer només ells , perquè són ells els qui tenen les armes i la gent que està fent el servei militar , servei que es fa a ells i no al país.

Crec que és hora de delimitar molt bé les funcions que hauria de tenir l'exèrcit i les forces policials en aquest país ; fa falta fer una triadella mirant ben prim (això suposant que hagin d'existir , cosa que jo em planteig sovint) , Però passa que aquesta triadella la farien ells mateixos , i naturalment al seu gust.

Crec que molta gent no se'n va donar compte del que un cop d'Estat representa per un país (ho dic pels comentaris que feia algú aquells dies) . Se deia que els d'esquerrres tenien por , i és clar que en tenien , i molta , perquè tenen encara ben present la passada guerra civil i els quaranta anys que vingueren darrere , cosa que careix que qualcú ha oblidat.

Es que l'única cosa que ens podeu oferir és una guerra ? Com que crec que conec la resposta , no vos vull escoltar , no em mereixeu cap respecte , ni tan sols que vos tracti com a persones , perquè no ho sou . El que passa és que sou tan poca cosa , jo diria que res , que per destacar heu de fer guerres . Recordeu , comoreu-vos uns soldats de jugueta i feis guerres , totes les que vulgueu , si és l'única cosa que sabeu fer !.

Quan veig veure per la televisió als tancs per dins la ciutat de València em ve pegar un no sé que , veig plorar de ràbia , voldria no veure-ho pas mai , ni a València ni a Mil·lco , ni tan sols pel cinema .

Crec que cal tenir ben clar el que suposa tenir un exèrcit i uns serveis policials , i no tan sols quan es produeixen fets d'aquests , sinó que sempre ; amb això no vull dir que tots els militars i guàrdies civils siguin iguals , el que crec que és el sistema el que falla , i molt

Per la llibertat , un crit ben fort

GUERRA ? NO GRACIES !

SERVEI MILITAR SENSE ARMES !

Miquel Company Jaume.

Sobre cooperativisme.

El Consell de Mallorca ha aprovat el repartiment dels vint milions de pessetes per l'ajuda a les cooperatives agrícoles.

Com era d'esperar no tots han quedat contents amb la manera en que s'ha repartit. A les cooperatives que se'ls hi han assignat menys no estan d'acord amb els criteris en que s'han basat per repartir aquests vint milions de pessetes que segons Pere Llinas, conseller d'agricultura s'han concedit de la manera següent: a les cooperatives d'Algaida, Montuïri, Pollença, Muro, Sant Joan, Sant Salvador i Agropecuaria de Mallorca 500000 pts. a cada una. També hi ha dos grups o societats agràries que una es diu "societat agrària des pla" i l'altre "societat agrària des turó" que han duit més sort i tendran un milió cada una.

Aquelles cooperatives agràries que proposaren realitzar inversions que s'ajustin a lo acordat pel consell, se les ha designat una quantitat que s'ajusta al 20% de lo sol·licitat i queda de la següent manera: a les de Unió de Felanitx i a la Botega Cooperativa de Felanitx, 2000000; a la de Sóller, 680000; a la Cooperativa Agrícola i Ramadera, 950000; a la C.A.R. 3000000; a la de Campos 1500000; a la de Ses Salines, 550000; a la de Porreres, 1200000; a la de Lluçmajor, 1340000; i a la Simó Tort de Manacor 1280000. Desitjam que aquest repartiment s'hagi fet en justícia i bona fe i servesqui per a fomentar més el cooperativisme dins Mallorca que bona falta hi fa.

A la pasada assemblea de la nostra cooperativa es va acordar de construir un magatzem en el terreny del Pou Llarg, propietat de la cooperativa. Pareix que els criteris generals són que es taparan uns 380m² tenint una amplària de 16 per 24 de llargària.

Per a tot aquest senzill anar fent agrairiem les suggerències i també les crítiques que ens fessin els socis per tal que ni els fracassos ni els mèrits siguin una exclusiva d'uns pocs. I no tan sols hem d'estar agraïts als que ens ajuden d'una manera més o menys incondicional si no també als qui són la nostra oposició. A determinades oposicions deven l'enfortiment o el canvi de les nostres posicions i si aprenem a valorar aquest servei que ens fa l'adversari, el crític estem a punt d'aprendre perquè la

sempre

democràcia és un mecanisme de progrés encara que de vegades ens resulti desagradable i inquiet.

per Antoni Sastre Gaià.

Per contribuir a un millor llenguatge i a un conèixer paraules.

<u>s'ha de dir</u>	<u>i no</u>	<u>s'ha de dir</u>	<u>i no</u>
abans	antes	aixeta	grifo
abraçada	abraç	alemany	aleman
accent	acent	aleshores	entonces
acomiar-se	despedir-se	almenys	almenos
adéu	díde	alumne	alumno
adonar-se	donar-se compte	angle	àngul
adorn	adorno	anglès	inglès
adreça	direcció	ànnera	pato
adob	arreglo	aparell	aparato
advocat	abogad	aplaudiments	aplausos

Màximes agrícoles en favor de la natura:

Així com els insectes són els reguladors de les plantes, així els aucells són els reguladors dels insectes.

Pareix mentida que les rialles del caçador i el plor del conrador no ferin de rebot el cor de l'autoritat.

Fais-ne cas.

(Sense nom, per més que hi he pensat, no sé que posar per títol

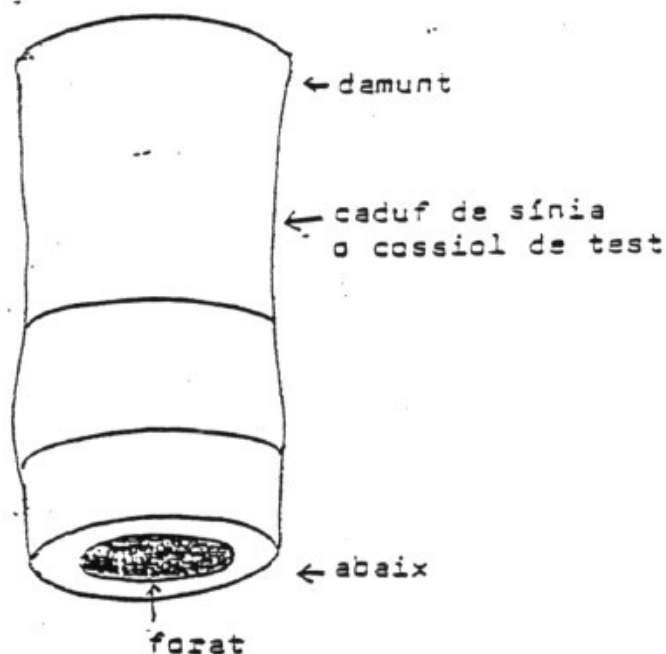
Fa uns dies, quan vaig arribar a casa, em donaren la notícia de què s'havien mort uns ametllers a ca n'Alatxa, per causes desconegudes i un tant estranyes. Tots anaven bons, carregats de flors i fulles. El fet em va indignar especialment, ja que jo mateix havia ajudat a fer els clots quan els sembràrem, -"altra vegada a fer clots"-, vaig pensar bufant. A casa l'ambient era trist, n'estàvem afectats. I una mica sorpresos.

Mon pare, intranquil, va fer analitzar la terra, per tal de saber que havia estat. Quasi no fou necessari, l'olor a benzina, o anàleg, era massa evident, i hi havia el detall de què tots els arbres morts estaven en filera. O sia, la mort no era casual. Semblava que hi havia passat un camió de CAMPSA amb el depòsit foradat. Vaja, que havien provocat la mort de la tira d'ametllers, amb la consegüent pèrdua que suposa. I d'una manera oberta, descarada. Quasi animal, salvatge vull dir. I em demano, ¿quan és farà el següent atemptat, i sobretot, contra qui o què anirà dirigit? Potser una campanya de desprestigi cap a algú de la família per far desconfiar a la gent dels negocis o empreses a on estem ficats, o coses que no són, o mil virgueries més, ningú sap el què és capaç a fer un capet fuit de mare, com el temps, imprevisible. ¿Fins quan durarà aquest joc que no havia de haver començat mai? No puc pensar que a l'any 81 hi passin aquestes coses al món, creia que pertanyia a l'època mitgeval, quan tots eram més brutets, incivilitzats que diuen. No em demano perquè ho heu fet, ho sé massa, aquesta cooperativa floreixent vos treu la son. L'únic intent seriós d'ajudar al pagès, i el voleu tirar a terra, ¿quina casta de gent sou? La cooperativa no se mereix això, i crec que noltros tampoc, no hem fet res que meresqui aquesta venjança. L'únic que heu aconseguit ha estat fer-nos plorar, tant poc per impotència, un poc de pena, i aprofit per dir-vos que seguim endavant, amb el convenciment de què el que feim està ben fet i que esauram la vostra acció.

Qui enganya, s'enganya i qui fa mal, s'en fa a ell.

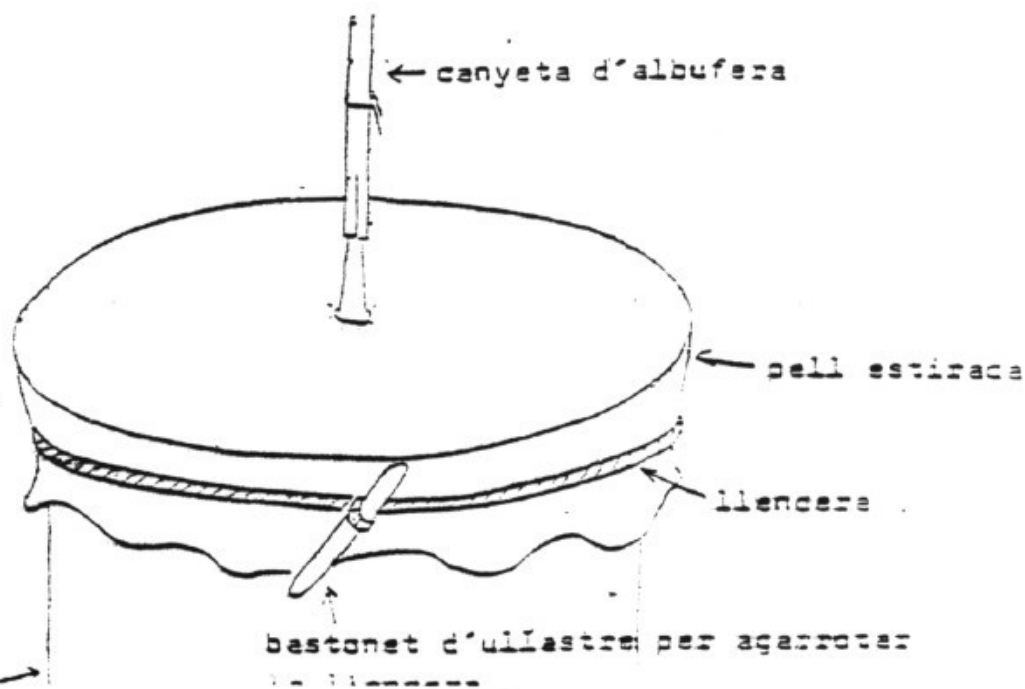
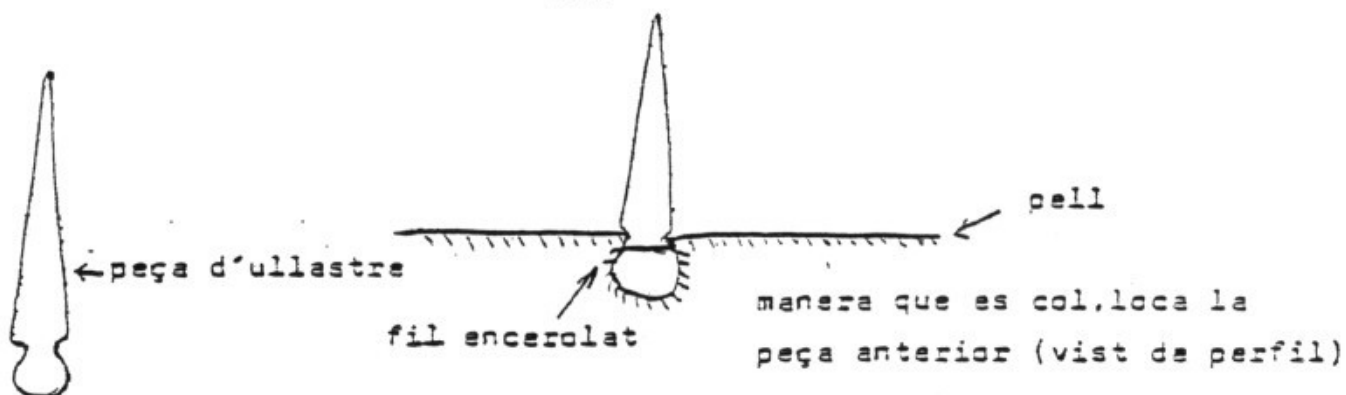
biel company.

s'empra per acompanyar a ritme un cantador

per assecar la pell se li posa sal, després es col·loca afeïtrada a una post vella i es deixa fer un cert temps.

En ténir una pell seca, abans de posar-la al caduf o cossiòl s'ha de posar en remull una estona fins que torni molla i suau, i llavors s'estira ben estirada i es ferma amb una llendera.

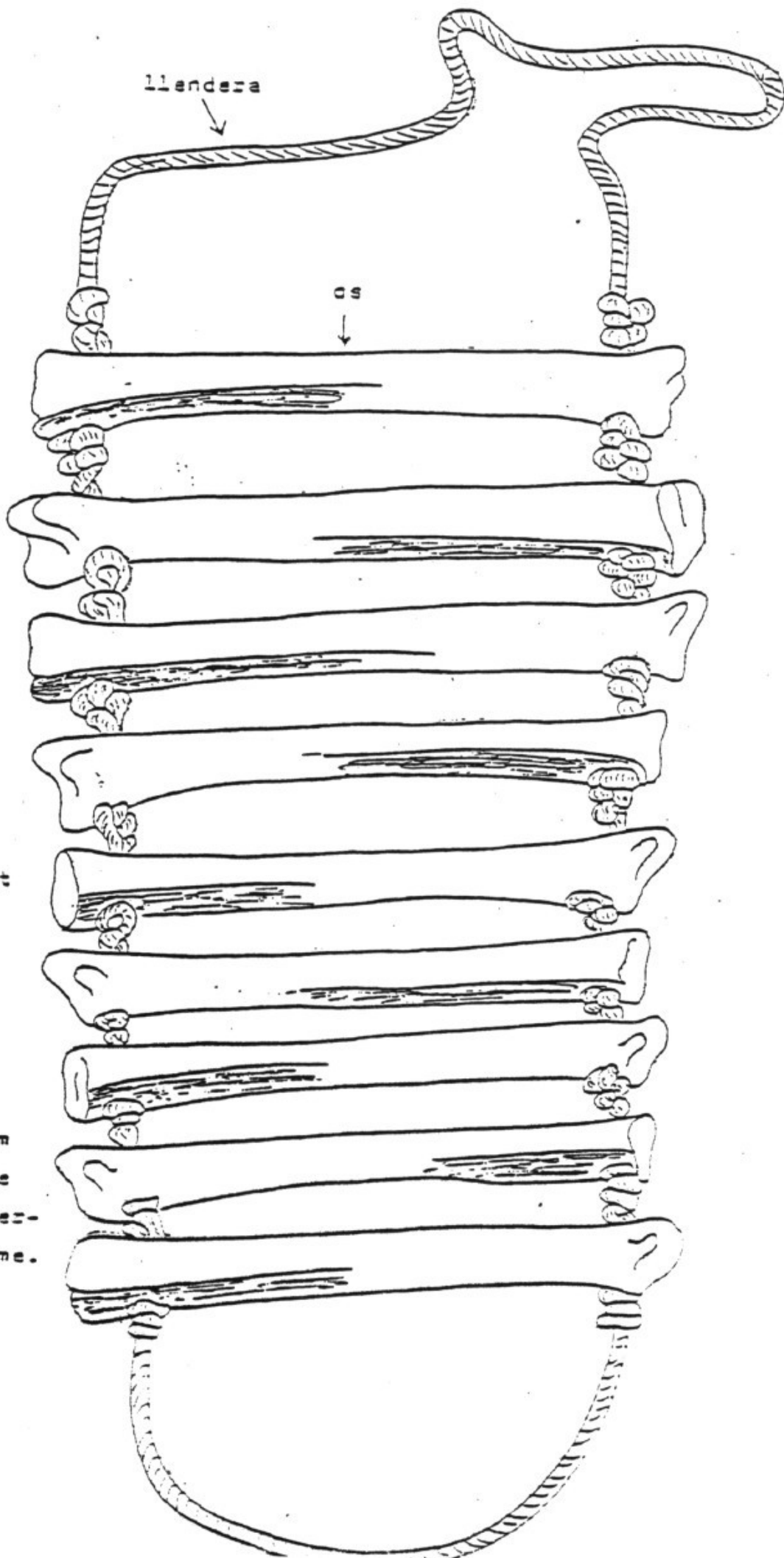

castanyeta o copinya

Aquest instrument està fet amb ossos del potó davanter d'un cabrit

Un altre instrument semblant a aquest és el canyís. Fet de la mateixa manera però de canyes de diferents llargàries i diàmetres.

Tant els ossos com el canyís es toquen de la mateixa manera i serveixen per dur el ritme.

E S P E R T

Alevins.- Degut a la bona campanya que han fet els alevins, dirigits per en Joan Company (ferrer Mena), pareix que dins un parell D'anys si se cuida i no s'espenya, hi pot haver una millor época que l'actual, esportivament xerrant. Enguany, desde el nostre punt de vista, han estat els qui han fet més bona campanya dels quatre equips del club. S'ha d'agradir el sacrifici de l'entrenador, de la voluntat de molts d'al.lots i dels pares que han volgut cooperar.

Infantils.- En quant als infantils la campanya no ha estat massa satisfactori, ja que molts d'ells mai havien jugat a futbol; la plantilla és reduïda, i potser hagin estat apartats un poc per l'afició local. També hi ha que dir que l'edat en que és troben és crítica per poder treballar conjuntament, i ha faltat un responsable que es fes càrrec plenament d'ells. A pesar de tot creim que han fet un gran esforç i una bona labor pel club.

Jovenils.- Mala papereta els ha tocat, ja que a més a més de tenir plantilla reduïda, el passat diumenge s'hi afegiren greus aconteixements que poden alterar el normal funcionament de l'equip.

En el partit del dia 15 de Març Sant Joan-Sant Jaume, en el minut 20 de la primera part, degut a una entrada d'un jugador del Sant Joan, l'àrbit li mostrà la targeta groga, i degut a l'estat nirviós d'aquell moment (l'àrbit havia encrespat el ànims del públic amb gests poc ortodoxes per a un deportiste), hi va haver primer un intercanvi de paraules que passaren posteriorment a un enfrontament físic entre jugador i àrbit, afegint-s'hi altra gent, per separar o per pegar (no ho sabem). Tot això motivà suspensió del partit, i un estat d'espera pel càstig que rebrem.

Les conseqüències segons nosaltres han estat un poc fortes, degut a que l'àrbit va fer constar en acta fets que no s'ajusten a la realitat (va dir que tres jugadors l'agrediren i solament era un, que el públic havia invadit el camp, que li havien retxat el cotxe,....).

La primera reacció de la federació va esser enviar un telegrama fent-nos jugar el dia 19 (abans d'haver-se reunit el comitè de competició) al camp del "Pla de Na Tesa" a porta tancada, amb vuit jugadors i cobrint les corresponents despeses.

La segona reacció, segons rumors, ha estat clausurar el camp per tres partits amb possible multa i suspensió a tres jugadors per un període d'un any a cada un.

Davant aquests fets ens demanem, com acabarà?, continuaran?, què passarà?...

Primera regional. - A pesar de la delicada situació en que es troben (s'han perdut partits fàcils, l'entrenador ha dimitit), creim que encara hi ha temps de millorar i aguantar l'actual categoria, ja que falten partits suficients per dur a terme aquesta reacció i deixar bona boca als incondicionals seguidors.

Amador Gaià.

Miquel Gaià.

Si entenem per drogadiecte aquella persona que en certa manera depèn d'una situació o element artificial que reb, i que el deixar-la o suprimir-la li provoca determinats símptomes d'abstinència que se manifesten de diverses maneres, podem dir que la majoria de gent són una espècie de tòxiconans dependents de la Televisió. Se pot dir que una persona es adicta a la Televisió si la mira més de 5 ó 6 hores a la semana, i en realitat, un elevadíssim percentatge la mira aprop de 2 hores diàries; s'han fet proves que demostren que si se priva a una persona-adicta- a mirar-la, augmenten enormement les seves manifestacions nervioses.

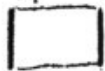
Devant això, l'únic que manca saber és si aquesta "droga" es bona o es dolenta, es a dir, veure quins efectes produeix dins les persones. Per una part podem distinguir els efectes intrínsecs, i per altra, els de caràcter ideològic.

Les raons o efectes de tipus intrínsec són prou objectives, concretes i dignes a tenir en compte. S'ha comprovat que degut a la contemplació de la Televisió s'ha anat perdent la capacitat de comunicació, i la capacitat de actuar davant els problemes que surten a la vida de qualsevol persona; tot això fora comptar amb les nocives conseqüències que produeix la falta de moviment i exercici físic a què convida la Televisió.

I, què vol dir perdre la capacitat de comunicació? Ens vells encara s'en recorden, quan no hi havia Televisió, s'asseien devora el foc i xerraven una estona, se contaven coses, expressaven tot el que tenien per expressar. I ara, se gent no sap ni parlar ni escoltar; si algú obri la boca, du molta de sort que no li arribi qualca clotejada per no deixar sentir la pel·lícula als demés. D'aquesta manera, la Televisió és la causant d'un mal propi de la nostra societat: Manca de comunicació.

També, la manca de capacitat de reacció activa davant els problemes l'hem d'agrair a la Televisió. Aquesta ens serveix de forma de diversió i d'evassió amb un mínim d'esforç, de tal manera que els problemes que es discuteixen són solament els que surten a la Televisió, oblidant els reals. En aquest aspecte, la Televisió també s'apodera d'unes hores precioses que es podrien destinar a la lectura, a l'esport, etc, etc.

El pròxim mes tractarem les conseqüències, també negatives, que produeix en l'aspecte ideològic, la contemplació de l'apreciada màquina.

- Població no activa

- " activa { - agricultora
 - no agricultora

67.71%

17.57%

14.72%

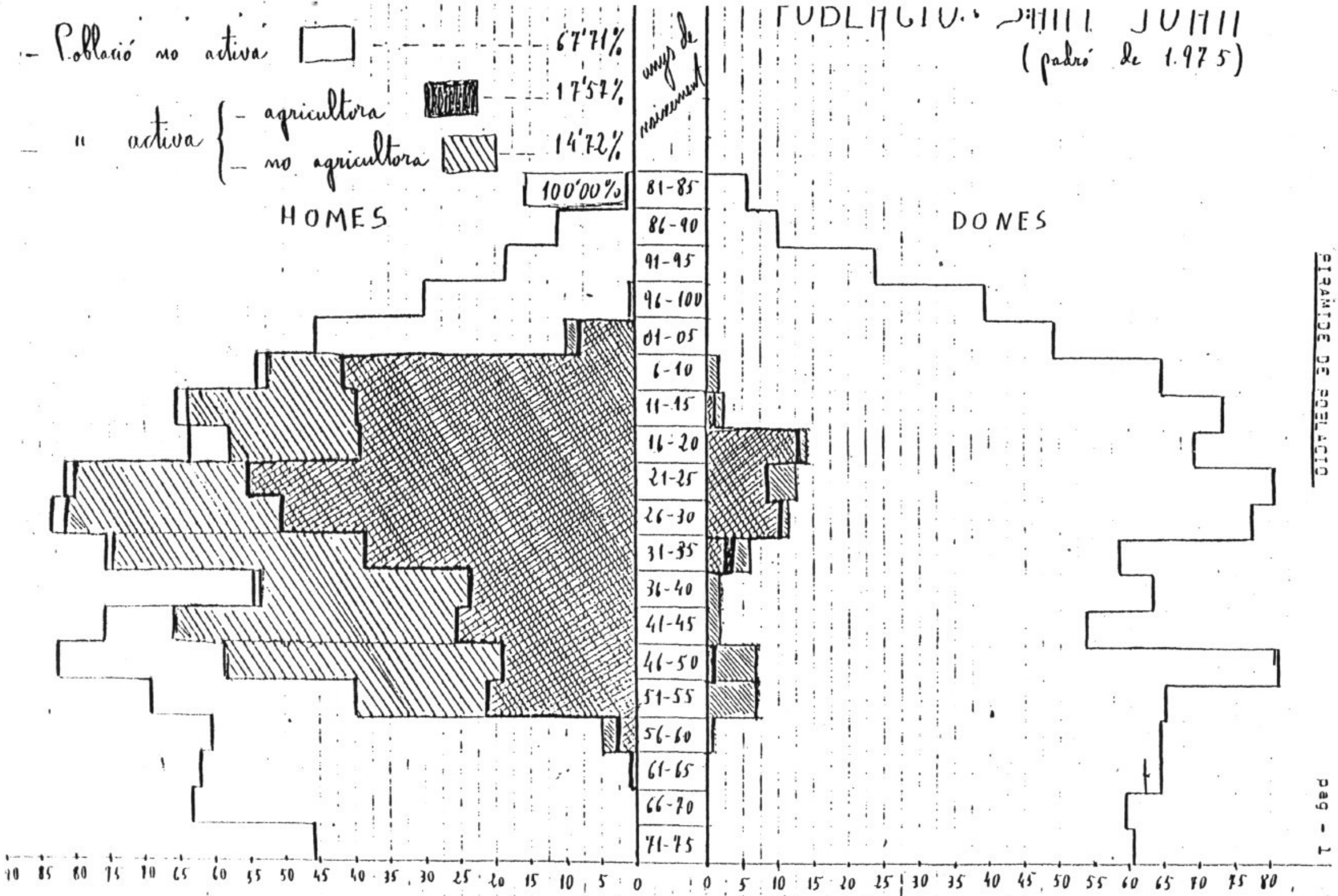
100.00%

unys de
naixement

PUBLICACIÓ JUNI
 (padró de 1.975)

HOMES

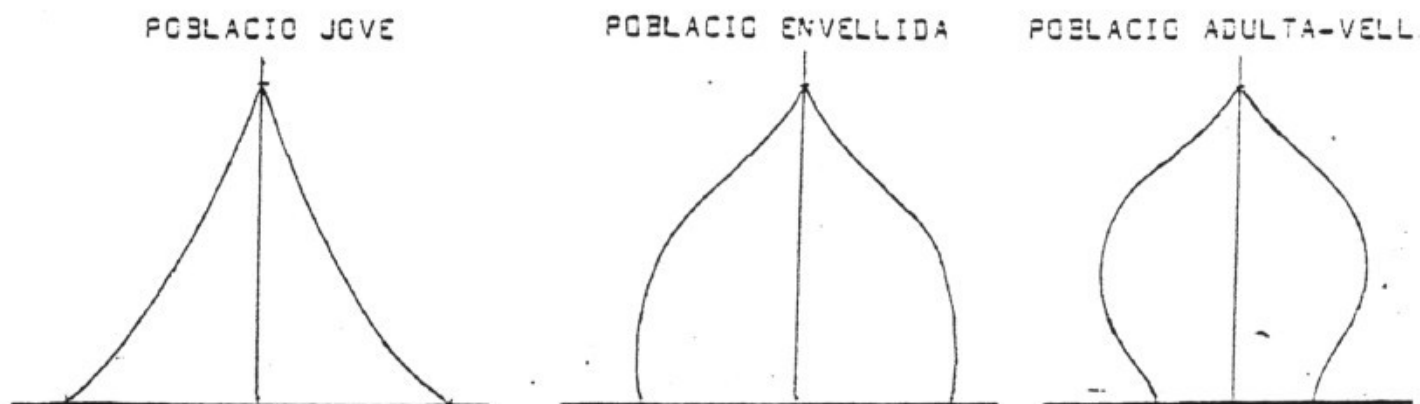
DONES

COMENTARIS A LA PIRAMIDE

Anlitzant la gràfica, en quant a la forma en general, la primera cosa que veim és que es tracta d'una piràmide de població de gent adulta-vella. Com podem veure fa panxa enmig.

A continuació exposam tipus de piràmides per comparar-les amb la de Sant Joan:

Si ens fixam en els detalls cal observar primer l'evolució "normal", és a dir, que de l'escaló dels anys 81-85 al dels 11-15, la població va creixent. En els 16-20, veim una disminució deguda a la forta epidèmia de grip del 1.918.

Els anys 36-40 tornam veure una altra disminució que afecta principalment a la part dels homes. L'explicació pareix evident: la guerra civil espanyola.

Com a cosa curiosa podem assenyalar la disminució per part de les dones en el 41-45 i l'augment per part dels homes durant el mateix període de temps. La possible causa pot residir en el mateix mecanisme humà, el qual tendeix sempre a equilibrar les diferències que es varen ocasionar amb la guerra civil. Cal dir que una guerra afecta principalment a la població dels homes, que se'n moren més que dones.

Finalment queda per comentar la continuada regressió que sofreix el poble des de l'any 56-60 fins al final. Causa: el turisme va fer que la gent emigrés cap a Ciutat. Aquesta emigració, encara s'estimula més amb la poca projecció per part del govern que dona a l'agricultura, essent Sant Joan un poble en el qual la principal font d'economia és l'agricultura.

Han col·laborat:

Xavier Moratinos Jaume

Amador Gaià Baugh

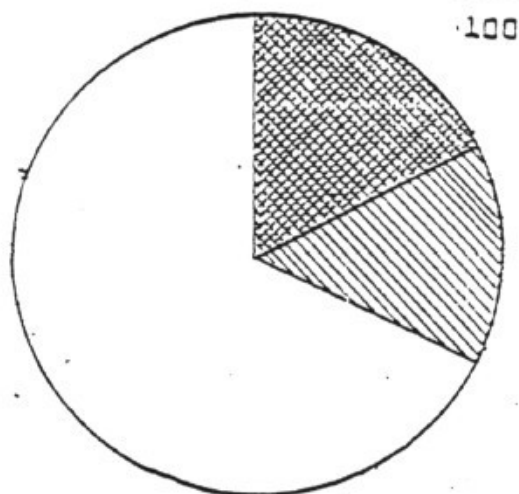
Cosme Nigorra Fiol

Joan Morey Company

SANT JOAN

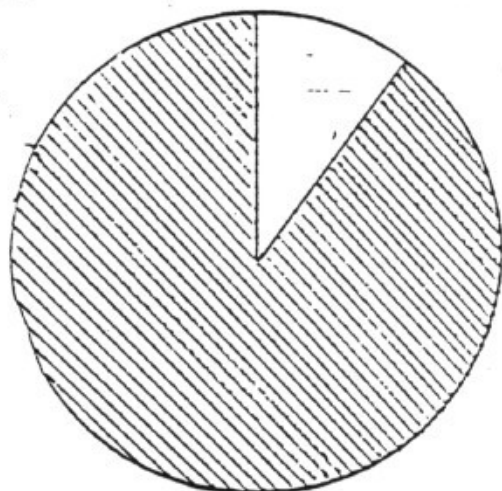
ILLES BALEAR S

- POBLACIO NO ACTIVA67,71%
- POBLACIO ACTIVA AGRICULTO.17,57%
- POBLACIO ACTIVA NA AGRIC. 14,72%

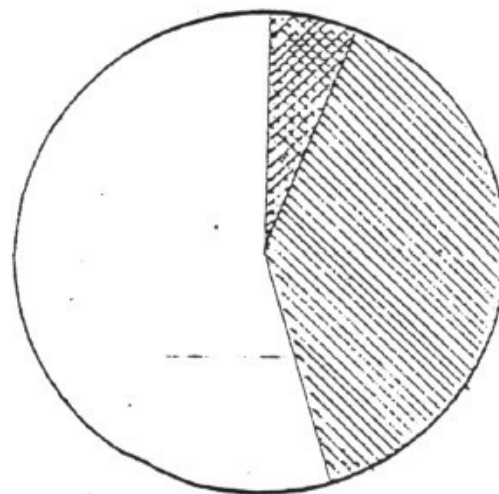

TOTAL POBLACIO ACTIVA

- HOMES 87,30%
- DONES12,70%

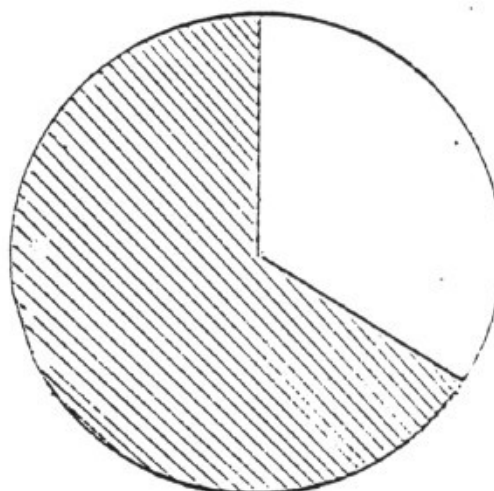

- POBLACIO NO ACTIVA 55,66%
- POBLACIO ACTIVA AGRICULTORA . 5,91%
- POBLACIO ACTIVA NO AGRICULT: 39,42%

TOTAL POBLACIO ACTIVA

- HOMES 65,71%
- DONES 34,29%

RESUM POBLACIO DE SANT JOAN A 1.975

Població total : 2.106 hab

Població activa : 580 hab - 32,29%

Població activa agricultora : 370 hab - 17,57%

Població activa no agricultora : 210 hab - 14,72%

Població no activa : 1.426 hab - 67,71%

	homes	dones	total
Edat mitja població activa	44,6	46,1	45,35
Edat mitja població activa agrícola . .	46,8	52,8	50,6
Edat mitja població activa no agrícola	43,05	37,18	40,1

CANÇONS

Hi havia una vegada l'amo d'una possessió que tenia una somera. Un dia se va morir, i la va deixar davall una figuera.

Aquest amo també tenia tres filles; i hi havia tres jovençans del poble que les volien conquistar. Però ell no els volia ni veure.

Un vespre va organitzar un ball a la possessió i no va convidar aquests tres joves.

Els hi anaren i el primer que trobaren va esser la somera, l'agafaren i la posaren dreta davant el portal amb les cames de davant recolzades a la porta.

Tocaren, i quan l'amo va obrir la porta la somera li va caure damunt i ell exclamà: Ai Déu meu; I el més maleït dels tres joves li respongué:

Quan vaig sentir: Ai, Déu meu;
No podia pensar qu'era
Va esser es cap de sa somera
Que se topava en so seu

L'Obra Cultural Balear

Organitza un cursat de Català

Qui s'hi vol apuntar

Que faci de veure es ciutadà

Maria per a tu faria

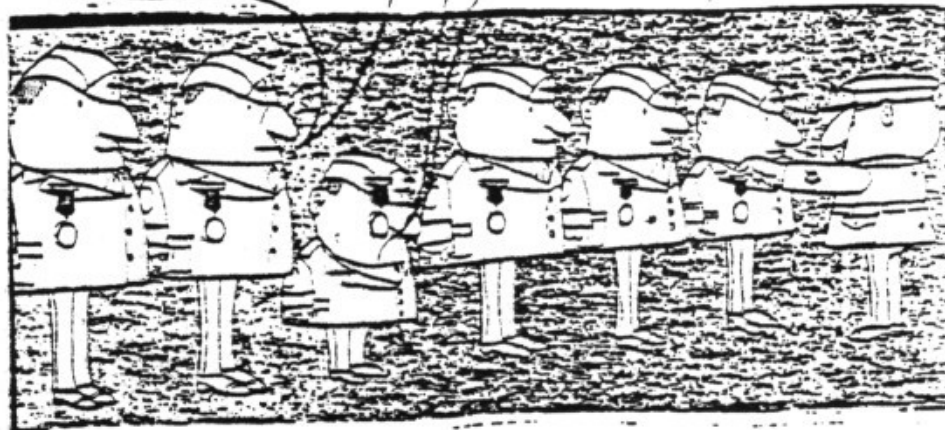
Un castell enmig de mar

El faria enrevoltar

De canons d'artilleria

Quan vaig esser enmig de mar
No vaig veure cap porta
Vaig dir adéu Mallorca
Ja mos vorem en tornar

Amb so permís
L'en Tejero

CARRERS ACTUALS DE SANT JOAN QUE FIGUREN AL PLA DE 1.792

(Jeroni Berard)

NOM OFICIAL ACTUAL	ALTRES NOMS QUE HA TINGUT	NOM POPULAR (si és diferent de l'oficial)	NOM QUE PROPOS. L'O.C.B.
CALLE MAYOR		DES MIG	CARRER MAJOR
C/ PALMA			CARRER DE CIUTAT
C/ PETRA		al darrer tros se li diu de sa sinia	CARRER DE PETRA
C/ JOSÉ ANTONIO	BELLAVISTA	DE S'ESCOLA } DE S'ESCALETA }	(1)
C/ CONQUISTADOR		CARRERO DE SES MONGES	CARRERO DE SES MONGES
C/ SOL	SOL SALIENTE		CARRER DES SOL
C/ SOCIAS	COLZE SOL SALIENTE		CARRER SOCIÉS
C/ CAMPO		TRINXES	CARRER DE SES TRINXES
C/ NUEVA			CARRER NOU
C/ CONSISTORIO	ANTIGUA CÁRCEL	DE SA PEIXETERIA	CARRER DE SA PEIXETERIA (2)
C/ JULIO RUÍZ DE ALDA	PI I MARGALL (temps república)	TORT	CARRER TORT
C/ PARRAS			CARRER DE SES PARRAS
C/ SAN JUAN			CARRER SANT JOAN
C/ BUENOS AIRES			CARRER BONS AIRES
C/ MESTRE MAS			CARRER (DES) MESTRE MAS (3)
C/ BELISARIO			CARRER BELISARI
C/ LLUNA		se les diu també	CARRER DE SA LLUNA
C/ ERMITAÑO		des barracar	CARRER ERMITA
C/ PRINCESSA	PARRAS (a 1.792)		CARRER PRINCESSA
C/ ZORRO			CARRER ZORRO (4)
C/ MIRANDA			CARRER MIRANDA
C/ ARRABAL			CARRER DE S'ARRABAL
C/ UNIÓN	DES POU EC		CARRER DES POU EC
C/ CONSOLACIÓN			CARRER DE CONSOLACIÓ
			CARRER FRA LLUIS

PLACES OBERTES DINS EL RECINTE ANTIC DE SANT JOAN

Nº	NOM OFICIAL ACTUAL	ALTRES NOMS QUE HA TINGUT	NOM POPULAR (si és diferent a l'oficial)	NOM QUE PROPOSA L'O.C.B.
1-	PLAZA DE FRANCO	} segons la numeració dels carrers cap de les tres és realment una plaça	PLAÇA NOVA	PLAÇA NOVA
2-	PLAZA GRAL GODED		PLAÇA VELLA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA	PLAÇA VELLA
3-	PLAZA CALVO SOTELLO		PLAÇA DES PES DES FORCS	PLAÇA DES PESADOR

CARRERS ADHERITS AL RECINTE ANTIC DE 1.792

Nº	NOM OFICIAL ACTUAL	ALTRES NOMS QUE HA TINGUT	NOM POPULAR (si és diferent a l'oficial)	NOM QUE PROPOSA L'O.C.B.
1-	CALLE MIRADOR			CARRER DES MIRADOR DE D'ALT I - DE BA
2-	C/ DESIERTO			CARRER DESERT
3-	C/ MOLINOS			CARRERS DES MOLIN
4-	C/ MESTRE ROSSELLO			CARRER MESTRE ROSSELLO
5-	C/ A MESTRE			

CARRERS I PLACES OBERTS AL CAMP D'EN FIOU (es camp)

Nº	NOM OFICIAL ACTUAL	ALTRES NOMS QUE HA TINGUT	NOM POPULAR (si és diferent a l'oficial)	NOM QUE PROPOSA L'O.C.E.
1-	C/ CAIGDS POR DGS C/Y POR LA PATRIA			(4)
2-	C/ SANTA CATALINA TOMAS			CARRER SANTA CATERINA TOMAS
3-	C/ JAIME II			CARRER JAUME II
4-	C/ RAMÓN LLULL			CARRER RAMON LLULL
5-	C/ CONSISTORIO (allargament de l'anterior)			CARRER CONSISTORI
6-	C/ MAESTRA FRCA. JUAN			CARRER MESTR FRANCISCA JOAN
7-	C/ ECÓNOMO MAS			CARRER ECÓNOM MAS
8-	PGLIDEPORATIVO		"ES PARQUE"	

CARRERS OBERTS A CA NA JUEVA, POU DES PRAT I SA MOSTRA ("ENSANXE")
(L'Exemple)

Nº	NOM OFICIAL ACTUAL	ALTRES NOMS QUE HA TINGUT	NOM POPULAR (si és diferent a l'oficial)	NOM QUE PROPOSA L'O.C.E.
1-	CALLE LEVANTE			CARRER LLEVANT
2-	C/ ANTONIO OLIVER	LIBERTAD		CARRER ANTONI OLIVER ()
3-	C/ PROGRESO		DE S'ESTAFETA	CARRER PROGRES
4-	C/ PARE RAFAEL GINARD	MATADERO	" DES MATADERO "	CARRER PARE GINARD (3)
5-	C/ DE LA PAZ			CARRER DE SA PAU
6-	C/ 2 DE MAYO		DE SA FABRICA DE SES GOMES	CARRER DE SA FABR DE SES GOMES
7-	C/ SUP			CARRER SUP
8-	C/ MANADOR			CARRER DE MANADOR
9-	C/ RAMON Y CAJAL			CARRER RAMON Y CAJ

NOTES ACLARATORIES

- (1) L'O.C.B. proposa, de la plaça a des farres Menta CARRER DE S'ESCOLA i de can Pere Maiol a s'escaleta CARRER DE BELLAVISTA.
- (2) Se diria CARRER DE SA PEIXETERIA del CARRER MAJOR fins al CARRER de S'ESCOLA, a la resta CARRER CONSISTORI.
- (3) L'O.C.B. de Sant Joan se n'adona del nom d'aquests carrers que fan referència a fills il.lustres del poble, és per això que dona suport als seus noms.
- (4) A aquest carrer se li pot posar un nom apropiat CARRER DEL REI EN JAUME, per exemple. El que no pot dur és l'actual, que recorda una guerra fratricida que val més oblidar.

